

A fellebbezési tanács határozata: A felszólalási osztály határozatának megsemmisítése és a felszólalási osztálynak az ügy további vizsgálatára történő utasítása

Jogalapok: 40/94/EK rendelet ⁽¹⁾ 8. cikk (1) bekezdés b) pontjának hibás alkalmazása (összetéveszthetőség)

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL L 11., 1994.1.14., 1. o.).

A Scandlines Sverige AB által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. október 7-én benyújtott kereset

(T-399/04. sz. ügy)

(2005/C 6/78)

(Az eljárás nyelve: angol)

A Scandlines Sverige AB, székhely: Helsingborg, Svédország, képviseli: C. Vajda Q.C., R. Azelius és K. Azelius ügyvédek, 2004. október 7-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az Európai Közösségek Bizottságának 2004. július 23-i határozatát, amelyben elutasította a felperes 1997. július 2-i panaszát;
- utalja vissza az ügyet a Bizottsághoz a panasz újbóli, az Elsőfokú Bíróság ítéletének fényében történő megvizsgálása céljából;
- az eljárás kimenetelétől függetlenül kötelezze a Bizottságot arra, hogy a felperesnek ezen eljárások költségeit megfizesse.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes svéd társaság, melynek fő tevékenysége, hogy egy kompvállalat kikötői ügynöke. A felperes panaszt nyújtott be a Bizottsághoz a Svédországban lévő helsingborgi kikötőt üzemeltető és a kikötői díjakat meghatározó Helsingborgs Hamm AB (HHAB) ellen. A felperes álláspontja szerint, a HHAB túlzott kikötői díjakat rótt ki a felperessel szemben és ezzel az EK 82. cikket megsértve visszaélt erőfölényével. A vitatott határozatban a panaszt elutasították.

A kereset alátámasztása érdekében a felperes előadja, hogy a Bizottság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a kompvállalatokra kirótt kikötői díjak nem túlzott mértékűek. A felperes szerint, a Bizottság költség/ár elemzése során megállapítást nyert, hogy a HHAB, a társaság rendelkezésére álló saját tőke értékének 100 %-ánál magasabb nyereséget ért el a kompvállalatok tevékenységével. A felperes előadja, hogy ilyen arányú nyereség verseny piacon nem érhető el, és ezért az túlzott mértékű, tisztességtelen és erőfölénnyel visszaélést valósít meg. Álláspontja szerint, a fenti következtetés elvetésével a Bizottság helytelenül alkalmazta a „gazdasági érték” fogalmát, illetve nem alkalmazta az arányosság elvét és a bizonyítási teher helyes megosztását. Azt állítja továbbá, hogy a Bizottság tévesen vetette el a kompvállalatok és a teherszállítók vonatkozásában, illetve a Helsingborgban és az útvonal másik végpontjában, Elsinore-ban alkalmazott árak összehasonlítását. A felperes továbbá kétségbe vonja a Bizottság arra vonatkozó megállapítását, hogy nem volt a kompvállalatok és a teherszállítók között az EK 82. cikk szerinti árdiszkrimináció. A felperes szerint, a Bizottság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a HHAB által a két üzletágban nyújtott szolgáltatások nem helyettesíthető szolgáltatások, és hogy a kompvállalatok nem voltak versenyhátrányban.

A felperes előadja továbbá, hogy a Bizottság indokolása téves, nem megfelelő valamint ellentmondásos, és ezért az EK 253. cikkel ellentétes. A 2842/98 rendelet 6. cikke értelmében fennálló meghallgatáshoz való jogának sérelmére is hivatkozik, és azt állítja, hogy a Bizottság nem folytatott le ésszerű időn belül megfelelő vizsgálatot, megsértve ezzel az EK 10. cikket, az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikkét, illetve azt az elvet, hogy a Bizottság köteles ésszerű időn belül eljárni.

Nadine Schmit által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. október 8-án benyújtott kereset

(T-419/04. sz. ügy)

(2005/C 6/79)

(Az eljárás nyelve: francia)

Nadine Schmit, lakóhelye: Ispra (Olaszország), képviseli: Pierre Paul Van Gehuchten és Pierre Jadoul, ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. október 8-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.